

день побратиме Стефане, че въ градец Тулчешъ, като видѣхъ за пръвъ пътъ една крава на едно доене да дава 7—8 ока млѣко, въ този денъ видѣхъ крава да дава да се дои и бѣзъ тѣле, прѣзъ този денъ чухъ, че касапитѣ и тѣлѣшко иѣко коляли, защото хората го ядѣли; даже и язъ за пръвъ пътъ въ него денъ вечеръта ядохъ и се тогава чухъ за пръвъ пътъ, че е възможно да се природѣватъ домашните добитаци. И отъ този денъ още сторихъ меракъ да се опитамъ когато да е за подобрението по този начинъ, казанъ отъ кираджията съ едритѣ шарени волови и даже още отъ сѫщия денъ открихъ намѣренietо си на сѫщия този мой Радулъ, и даже той тогива бѣше много разсѣдливъ и ми каза, че той съвсѣмъ не сподѣля моего мнѣніе и като го попитахъ защо? той ето какво ми каза, а дори мѣ и съвѣгва по този въпросъ тѣй:

— Опитъ става, но който го прави, трѣбва първенъ да си смѣтне, че може би и дѣлго врѣме ще му трѣбва да жертва не само отъ труда си, но и материално трѣбва да жертва и освѣнъ това трѣбва да знай, че опититѣ сѫ само случайнитѣ скоро ползовити, пѣкъ тия, които ще ги правишъ по идея, защото сполуката още е неизвѣстна за това пъкъ освѣнъ жертва отъ врѣме и пари, но трѣбва и постоянство, защото тѣ сѫ три нѣща въ такъвъ случаѣ: I) чувство, II) идея и III) постоянство или чувството е дѣтинство, идеята е младенчество, а постоянството е възрастъта и само тя, послѣдната е, която ще извѣрши гонимата идея, родена отъ чувството. За това ти казвамъ, продѣлжи той, още отъ сега, недѣлѣ уйдисва тѣй лесно на чувството, да не би идеята да пострадае отъ дѣтинския умъ на чувството, защото и азъ разбирамъ и то много добрѣ, че всѣки трѣбва да не крий или притиска своите чувство, кое то слѣдъ него е идеята готова да му спомогне, но ако ся умори тя, идеята, и дойде врѣме дори да ся отчая, то да знаишъ, че нейната спасителка е само постоянното, но и послѣдното и то до тамъ ще сили, до като има и срѣдства, които ги още нѣмашъ, защото азъ те разбрахъ много добрѣ, че това чувство въ тебъ ще е не отъ скоро, а пѣкъ и деята ти ще е днешна, защото отъ двѣ и половина години, отъ както живѣйме на едно, азъ за пръвъ пътъ чувамъ отъ тебе, да приказвашъ за тая идея, а именно: да сме били купели единъ бикъ отъ тия много млѣчни крави и да сме го закарали въ Добробожа, та и тамъ да сме купели нѣколко крави отъ тамошнитѣ рас-